

Triceps

Egy mesterkém portréja *

LIFE IS WORRY – DEATH IS FRIENDLY.

Alan Ford szabadkai. Az aranycsempészek s ópiumszívó költők városában született, a homoki iskolába járt elemibe. Ifjú s bohó korában maga is svercelt 14 karátos gyűrűket s farmerkákat Triesztből, a zsúrokon el-elszívott egy csavarás füvet, gimistaként megpróbálkozott a konkrét s vizuális költészettel. Mindez, persze, már a felhőtelen múlté...

Az ország szétesése után, tízezernyi honfitársával együtt „kitántorgott Amerikába”. Ellenállhatatlanul vonzotta az Empire State Buildingről készült 24 órás film, s Marilyn vulkanikus csecsei. New York kikötőjében azután szenzációs, nomeansno meglepetés várta: Henry F. nagytőkés, a Ford Motor Co. megteremtője s elnöke ölelte kebelére! Rég elveszettnek hitt, drága unokaöccsét. A néger dokkmunkások s Porto Rico-i szajhák száraz szeméből sós könnyeket facsaró találkozás imigyen játszódott le.

Henry: „They think we are ugly! We are better looking than they are! They think we are degenerate! We are better looking than they are! They think we are out of order! We are better looking than they are! They think we are useless! We are better looking than they are!”

Alan: Fuck sacem. Punx is dead...

A családi idill tiszavirág életűnek bizonyult. Megunva a koktélparkot, lóversenyeket s orgiákat, Alan belátta, hogy bácsikája milyen szédületes szociális demagógiát fejt ki az üzemeiben foglalkoztatottaknak az ún. „profitrészesedés” fizetésével, miközben „vért, vasat s szart” nem kímélve megakadályozza szakszervezetbe tömörülésüket. Menten elmenekült a kapitalista kéjenc udvartartásából.

S következtek az illegalitás kemény esztendői! Aleksander F. néven lengyel filmrendezőnek adta ki magát, ám első filmjét az elhagyott, árva gyermekekről a cenzúra betiltotta, mert Varsó nyomornegyedét mutatta meg. Művészi golgotájának következő keresztfái az Öten a Barska utcából, a Hajóroncsok s a Majdanpek voltak. Ezután mint John F. angol költő és drámaíró tevékenykedett: Shakespeare kortársának vallotta magát, főleg a tragédia műfajában emelkedve ki, a jellemek lélektani hűségű ábrázolásával. Majd ismét az álomgyár vonzotta magához: John F. tkp. Sean O’Feeney a kritikai realista filmek kismestere sem más, mint oh-yeah: ő! Sajnálatos módon azonban újabb alkotásaiban naturalista, vallásos, sovíniszta elemek is jelentkeztek...

Ekkor egy nagy, fehér galamb röptül el ablaka előtt. Taiji Kase, 8. Dans Hiroshi Shirai, 8. Dan a Cityben tevékenykedett. Az angolvéccé halkan zümmögött. Alan előtt mimetikus tágasságában s katartikus szellősségében nyílt meg az Új Világ perspektivikus ablaka. Többé nem evett. Nem ivott. Nem aludt. Nem csinált mindenfajta más dolgokat. Az Alien Sex Fiend: I'm Doing Time In A Maximun Security Twilight Home című, frenetikus számát hallgatta, éjjel s nappal. Megvilágosodott előtte bűneinek szellemi szodómiája. Közben meg is virradt: s ő, kilépett belőle...

Megtisztulását az Alan F. fedőnéven végrehajtott hősi tettek segítették, tántoríthatatlan személyisége s visszavonhatatlan cselekedetei pedig örök időkre gránitba vésték a közép-kelet-európai emigráns heroikus szobrát. Szép, charmant, szuper elegáns, ellenállhatatlan, kemény, rátermett, gyors, bátor, hidegvérű, erős akaratú, intelligens, találmányos, sokoldalúan képzett... Túljárta Marx, Mao s Marcuse eszén, legyőzte Conant, Rambót s Bruce Lee-t, megbicikliztette Twiggyt, Divine-t s Cicciolinát. Róla mintázták a Superman, Spiderman s Batman alakját. Egy kevésbé tehetséges író, Ian Fleming pedig a bárgyú, ügyefogyott s szerencsétlen James Bond 007 figuráját. Végül két, magát felfedni nem merő spagettitipusztító, Magnus & Bunker komikus kockákba sűrítették kalandjainak legjavát.

Fejezzük ki haverunk, Alan méltatását életének nagy – szívünket, lel-künket s agyunkat megbizsergető – mottójával:

ABALEKOKÉAVILÁG!

* *A TNT kémcsoport: Max Bunker (Luciano Secchi) író és Magnus (Roberto Raviola) rajzoló kultikus képregény-sorozata (Milano, 1969–1983)*

Slavko Matković a la Alan Ford (1989)

